

Anmeldt i *Landstinget* $2^{\circ}/_{10}$ (L. Sp. 249). Behandlingsmaaden $6^{\circ}/_{11}$ (L. Sp. 375). 1. Beh. $9^{\circ}/_{11}$ (L. Sp. 378). 2. (sidste) Beh. $1^{\circ}/_{11}$ (L. Sp. 391).

Ved Beslutningen meddelte Rigsdagen Samtykke til en med Tyskland den 2. Juni 1926 afsluttet Traktat.

Voldgiftstraktaten mellem Danmark og Tyskland omfatter Tvistigheder af hvilken som helst Art, der maatte opstaa mellem de to Lande, dog at Tvistigheder, om hvis Løsning der allerede ved andre Traktater er aftalt en særlig Fremgangsmaade, behandles i Overensstemmelse med saadanne Traktater; Bestemmelser af denne Art findes f. Eks. i den internationale Konvention om Godsbefordring paa Jernbanerne og i den internationale Radiotelegrafkonvention.

Traktaten følger det samme System som de Voldgiftstraktater, Tyskland i den nyeste Tid har afsluttet med forskellige Lande, særlig den tysk-hollandske Traktat. Medens den vel ikke er af en helt saa vidtgaende Karakter som de mellem Danmark og de nordiske Lande afsluttede Voldgiftsoverenskomster, er den dog af en langt mere fremskreden Type end de andre Voldgiftstraktater, som Tyskland tidligere havde afsluttet i Aarene efter Verdenskrigen, og som endnu undtog Spørgsmaal vedrørende Uafhængighed, territorial Integritet, vitale Interesser eller overhovedet Spørgsmaal af overvejende politisk Betydning fra Voldgiftsforpligtelsen. Lignende Begrænsninger findes ikke i denne Traktat. Den har taget Hensyn til den Udvikling, som har fundet Sted ved de i Locarno undertegnede Voldgiftstraktater, saaledes at der — naar Tvistigheden drejer sig om en Ret — overhovedet ikke mere gøres nogen Undtagelse fra den i Traktaten fastslaaede Forpligtelse til at lade den afgøre paa bindende Maade ved Voldgift. Kun hvis Tvisten slet ikke drejer sig om nogen paastaaet Ret for et af Landene, men f. Eks. om en ren Interessekonflikt, hvor Parterne indrømmer, at der ikke er Spørgsmaal om Ret og Uret, gaar Forpligtelsen alene ud paa en uforbindtlig forligsmæssig Forhandling, og selv i dette Tilfælde er det i en til Traktaten hørende Noteveksling foreskrevet, at Spørgsmaalet, efter at Tyskland er blevet Medlem af Folkeforbundet, af hver Part kan forelægges for Forbundsraadet til Behandling og Afgørelse med Virkning efter Forbundsreglens Art. 15.

Det væsentligste Indhold af Traktaten, der afviger meget fra Traktaterne med Polen og Frankrig, er følgende:

Ved Art. 1 forpligter de kontraherende Parter sig til at undergive alle Tvistigheder af hvilken som helst Art, der